

V této práci se pokusím postihnout současný stav mexické španělštiny na základě dostupných výzkumů renomovaných lingvistů. Současně k těmto poznatkům přidávám některá vlastní pozorování a vlastní zkušenost s mexickou španělštinou.

Práce je rozdělena na čtyři oddíly. Úvodní část obsahuje kromě samotného úvodu a výchozí teze ještě popis některých důležitých pojmů. Ve druhé části se podíváme na mexickou španělštinu jednak z diachronního pohledu, tedy z hlediska historického, a dále z pohledu synchronního, tedy z hlediska diatopického a diastratického. Třetí část popisuje charakteristické rysy mexické španělštiny ve všech třech jazykových plánech, jsou to tedy rysy fonetické a fonologické, rysy morfosyntaktické a specifické rysy lexikální. V poslední části příkládám pro ilustraci přepisy a analýzu dvou vlastních nahrávek rodilých mluvčích ze státu Guanajuato.

Španělština, jíž se mluví v Mexiku, sdílí hlavní rysy s variantami španělštiny ostatních zemí Hispánské Ameriky. Jsou to zejména fonologické rysy jako seseo nebo yeísmo, v oblasti lexika a syntaxe použití tvaru ustedes místo vosotros a následně příslušných tvarů sloves pro tykání více osobám, používání výrazů pocitovaných ve Španělsku jako archaické nebo absence jevů leísmo, laísmo nebo loísmo. Také je častější užívání opisných vazeb než syntetických tvarů sloves, zejména užití přífráze pro blízkou budoucnost místo jednoduchého futura. Odlišně se používá jednoduchého a složeného perfekta. Dochází k nadužívání zvrtného zájmena a také deminutiv.